

Opinia Komitetu Regionów „Ku strategii Unii Europejskiej w zakresie przestrzeni kosmicznej w służbie obywateli”

(2012/C 54/06)

KOMITET REGIONÓW

- Podkreśla, że władze lokalne i regionalne wnoszą znaczący wkład w rozwój sektora technologii kosmicznych, tworząc klastry i strefy konkurencji, w których spotykają się producenci (także MSP), wyższe uczelnie i placówki badawcze. Odgrywają tym samym decydującą rolę w procesach innowacji i transferu technologii.
- Podkreśla, że władze lokalne i regionalne odgrywają też decydującą rolę jako użytkownicy.
- Oczekuje, że w kontekście rozszerzonych kompetencji Unii władze lokalne i regionalne będą trwale i w szerokim zakresie angażowane w kształtowanie i realizację europejskiej polityki kosmicznej.
- Wzywa Komisję do zaproponowania sposobów zapewnienia w przyszłości trwałego finansowania – w ramach budżetu UE – operacyjnego działania infrastruktury GMES. Jednocześnie opowiada się przeciwko przewidzianemu przez Komisję finansowaniu poza budżetem UE, jako że GMES, podobnie jak Galileo, to projekt europejski i jako taki powinien być objęty unijnym budżetem, aby zapewnić zarówno stabilność finansową, jak i przejrzystość i demokratyczną kontrolę finansowania.
- Pilnie zaleca, by wspierać tworzenie regionalnych ośrodków rozwoju i zastosowania GMES, a także działalność i rozwój sieci europejskich, takich jak np. NEREUS.

Sprawozdawca	Hermann KUHN (DE/PSE), członek parlamentu krajowego Wolnego Miasta Hanzeatyckiego Bremy
Dokument źródłowy	Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Ku strategii Unii Europejskiej w zakresie przestrzeni kosmicznej w służbie obywateli” COM(2011) 152 wersja ostateczna

I. UWAGI OGÓLNE

KOMITET REGIONÓW

1. Przyjmuje z zadowoleniem fakt, że Komisja, publikując komunikat „Ku strategii Unii Europejskiej w zakresie przestrzeni kosmicznej w służbie obywateli”, uczyniła pierwszy znaczący krok ku określeniu przyszłej europejskiej polityki kosmicznej w oparciu o nową podstawę, którą stanowi Traktat z Lizbony (art. 189 TFUE).

2. Jest przekonany, że wspólna europejska polityka w zakresie przestrzeni kosmicznej umocni niezależność gospodarczą i polityczną Europy oraz jej zdolność do działania, może w szerokim zakresie przyczynić się do zwiększenia innowacyjności i konkurencyjności gospodarki i społeczeństw krajów europejskich, a także wnieść dalekosiężny i różnorodny wkład w takich dziedzinach jak ochrona środowiska, przeciwdziałanie zmianie klimatu, bezpieczeństwo publiczne i ochrona ludności, pomoc humanitarna oraz komunikacja i rozpowszechnianie informacji wśród wszystkich obywateli.

3. Wskazuje na fakt, że na szczeblu regionalnym cele europejskiej polityki w zakresie przestrzeni kosmicznej stykają się z najróżniejszymi warunkami społecznymi, gospodarczymi, środowiskowymi i terytorialnymi i że to dzięki samorządom lokalnym i regionalnym możliwe jest konkretne wdrożenie i realizacja znacznej części tej polityki.

4. Przypomina, że w regionach istnieją już różne podmioty rozwijające technologie kosmiczne oraz końcowi użytkownicy tych technologii. Władze lokalne i regionalne wnoszą znaczący wkład, tworząc klastry i strefy konkurencji, w których spotykają się producenci (także MŚP), wyższe uczelnie i placówki badawcze. Odgrywają tym samym decydującą rolę w procesach innowacji i transferu technologii. Władze lokalne i regionalne dbają o instalację, rozwój i obsługę infrastruktury kosmicznej w odniesieniu do platform startowych, integracji satelitów, sprzętu i oprogramowania i ogólnie infrastruktury w „segmencie naziemnym”.

5. Podkreśla, że władze lokalne i regionalne odgrywają też decydującą rolę jako użytkownicy. Są one np. odpowiedzialne za planowanie przestrzenne, za środowisko i ochronę ludności oraz wykonują inne zadania, na potrzeby których gromadzone są i przetwarzane dane satelitarne. Ponadto to regiony i ich mieszkańcy są praktycznie rynkiem dla produktów i usług kosmicznych oraz dla zastosowań kosmicznych technologii. Władze lokalne i regionalne potrzebują różnych technologii i usług kosmicznych do zarządzania swym terytorium, zagwarantowania usług publicznych i wspierania rozwoju regionalnego.

6. W związku z tym Komitet zawsze uważnie śledził zagadnienia związane z polityką kosmiczną i kilkakrotnie wskazywał w swoich opiniach na praktyczne znaczenie europejskich programów kosmicznych.

7. Oczekuje, że w kontekście rozszerzonych kompetencji Unii władze lokalne i regionalne będą trwale i w szerokim zakresie angażowane w kształtowanie i realizację europejskiej polityki kosmicznej.

8. Tym bardziej ubolewa, że w komunikacie Komisji zupełnie pominięto znaczenie samorządów lokalnych i regionalnych dla rozwoju europejskiej polityki kosmicznej, mimo że rozwój ten w szczególnym stopniu zależy od ich udziału.

9. Stwierdza, że w komunikacie Komisji zapewniono zgodność z zasadą pomocniczości, należy jednak w większym stopniu uwzględnić znaczenie i rolę władz lokalnych i regionalnych w dalszym opracowywaniu polityki w zakresie przestrzeni kosmicznej.

II. DZIAŁANIA PRIORYTETOWE SŁUŻĄCE UNIJNEJ POLITYCE KOSMICZNEJ

10. Popiera opracowanie i wdrożenie kompleksowego i ambitnego europejskiego programu kosmicznego, opartego na dotychczasowych osiągnięciach i stanowiącego kontynuację i dalszy rozwój priorytetów, takich jak obserwacja środowiska, przeciwdziałanie zmianie klimatu, bezpieczeństwo, konkurencyjność i badanie przestrzeni kosmicznej.

11. Jest przekonany, że program ten przyniesie regionom znaczące korzyści gospodarcze i społeczne. Oprócz podniesienia rangi Europy w kwestiach dotyczących ochrony środowiska, przeciwdziałania zmianie klimatu, bezpieczeństwa oraz badań podstawowych i stosowanych, można oczekiwać zwiększenia jej konkurencyjności w dziedzinie najnowszych technologii, wspierania innowacyjnych przedsięwzięć i tworzenia wysokiej jakości miejsc pracy.

12. Zaleca przyspieszenie prac nad rozpoczęciem operacyjnej działalności projektów przewodnich Galileo i GMES, aby jak najszybciej móc wykorzystać ich potencjał gospodarczy, społeczny i w dziedzinie środowiska.

13. Proponuje objąć europejskim programem kosmicznym programy zapewnienia niezależnego europejskiego dostępu do przestrzeni kosmicznej i do badań tej przestrzeni oraz uczynić je jego kolejnymi priorytetami.

Europejskie programy radionawigacji satelitarnej Galileo i EGNOS

14. Popiera wszelkie dążenia do tego, by w miarę możliwości zakończyć do 2014 r. przygotowanie pełnego wdrożenia programu Galileo, tak aby mógł on zacząć przynosić korzyści gospodarcze, społeczne i ekologiczne, zwłaszcza samorządom lokalnym i regionalnym.

15. Jest zaniepokojony, że jak dotąd nie przedstawiono żadnej propozycji dodatkowego finansowania programów EGNOS i Galileo poprzez odpowiednie dostosowanie bieżących wieloletnich ram finansowych. Jest to jednak konieczne, by uniknąć dalszych opóźnień i dodatkowych kosztów.

16. Dostrzega konieczność zapewnienia finansowania przez UE fazy operacyjnej programu Galileo (konserwacja i odnowienie floty satelitów, zapewnienie integralności systemu, działania naziemne i dostęp do danych itp.) także po 2014 r. Tylko w ten sposób można w sposób trwały i zrównoważony osiągnąć oczekiwane rezultaty ekonomiczne.

17. Domaga się, by Komisja silniej wspierała i promowała rozwój i przygotowanie operacyjnych usług opartych na lokalizacji oraz związanych z nimi produktów, w tym przede wszystkim projektów pokazowych.

18. Podkreśla, że w dłuższej perspektywie struktura kierowania i zarządzania światowym systemem nawigacji satelitarnej powinna być demokratyczna, całkowicie przejrzysta, solidna finansowo i odpowiedzialna społecznie. Zapewnienie tego jest zadaniem Komisji Europejskiej, która powinna przy tym ściśle współpracować z odpowiednimi zainteresowanymi stronami, w tym także podmiotami działającymi na szczeblu lokalnym i regionalnym.

Europejski program obserwacji Ziemi (GMES)

19. Uważa, że program GMES to zasadnicze narzędzie UE umożliwiające udostępnianie niezbędnych danych, potrzebnych przede wszystkim do obserwacji środowiska i do obrony cywilnej. Ma on w związku z tym bardzo duże znaczenie dla samorządów lokalnych i regionalnych.

20. Przyjmuje z zadowoleniem środki mające na celu wzmocnienie komponentu programu GMES dotyczącego zmiany klimatu i podkreśla jego znaczenie dla regionów europejskich, jeśli chodzi o przeciwdziałanie zmianie klimatu i łagodzenie jej skutków (np. w kwestii bezpieczeństwa żywnościowego na świecie).

21. Nalega na sprawną budowę do 2014 r. niezbędnej infrastruktury, na przyspieszenie rozwoju i lepsze przygotowanie usług operacyjnych – także z uwzględnieniem systemu Galileo i nowych systemów telekomunikacyjnych, takich jak planowany europejski system satelitów przekazywania danych EDRS – oraz na zapewnienie zrównoważonego charakteru planowanych usług. Należy przy tym wykorzystać możliwości oferowane przez istniejące służby krajowe oraz europejską satelitarną służbę meteorologiczną EUMETSAT.

22. Wzywa Komisję do zaproponowania sposobów zapewnienia w przyszłości trwałego finansowania – w ramach budżetu UE – operacyjnego działania infrastruktury GMES. Jednocześnie opowiada się przeciwko przewidzianemu przez Komisję finansowaniu poza budżetem UE, jako że GMES, podobnie jak Galileo, to projekt europejski i jako taki powinien być objęty unijnym budżetem, aby zapewnić zarówno stabilność finansową, jak i przejrzystość i demokratyczną kontrolę finansowania.

23. Ponownie podkreśla w tym kontekście decydującą rolę regionów europejskich w rozwijaniu usług związanych ze środowiskiem i bezpieczeństwem publicznym, w rozpowszechnianiu zastosowań technologii kosmicznej na szczeblu lokalnym oraz w wymianie doświadczeń i sprawdzonych rozwiązań.

24. Dlatego pilnie zaleca, by wspierać tworzenie regionalnych ośrodków rozwoju i zastosowania GMES, a także działalność i rozwój sieci europejskich, takich jak np. NEREUS.

25. Krytycznie odnosi się do faktu, że dostępne już usługi programów GMES i Galileo nie zawsze można bezproblemowo dostosować do potrzeb władz lokalnych i regionalnych.

26. Przypomina, że w rozporządzeniu w sprawie europejskiego programu obserwacji Ziemi (GMES) i jego początkowych operacji (lata 2011–2013) ustalono swobodny i bezpłatny dostęp do danych satelitarnych, i wnosi, by taki dostęp został zapewniony także w fazie operacyjnej od 2014 r. Należy przy tym wyjaśnić kwestie ochrony danych i ochrony zastosowań.

Bezpieczeństwo i obrona

27. Podkreśla, że GMES jest projektem cywilnym, a związane z nim produkty i usługi przeznaczone są przede wszystkim do użytku cywilnego.

28. Wskazuje na fakt, że kwestie bezpieczeństwa i ewentualnych powiązań z obronnością mają wielkie znaczenie polityczne. W komunikacie Komisji potraktowano jednak te kluczowe aspekty w sposób zbyt ogólny. Komitet za absolutnie konieczne uznaje więc sprecyzowanie tych kwestii.

29. Popiera uwzględnienie w programie GMES komponentu „S” (bezpieczeństwo), uważa jednak za konieczne jaśniejsze sformułowanie definicji aspektu cywilnego w tym obszarze oraz oddzielenie go od zastosowań wojskowych.

30. Uważa, że konieczne jest staranne wyjaśnienie kwestii, czy i w jaki sposób do wzmocnienia komponentu „S” programu GMES można wykorzystać krajowe – cywilne i wojskowe – możliwości obserwacji, by poprawić wyniki i uniknąć tworzenia niepotrzebnych struktur.

31. Uważa także, że należy dokładnie wyjaśnić kwestię podstawy prawnej i ram politycznych, jakie należy przyjąć, by wykorzystać dane i usługi uzyskane dzięki infrastrukturze GMES do wspierania europejskiej polityki obronnej.

Badanie przestrzeni kosmicznej

32. Popiera rezolucję Rady ds. Przestrzeni Kosmicznej z 2008 r., w której mowa, że „Europa musi wypracować wspólną wizję i długoterminowy strategiczny plan badań przestrzeni kosmicznej, zapewniający jej kluczową pozycję, a więc bazujący na dziedzinach, w których osiąga ona wybitne wyniki”. Między innymi dzięki badaniom naukowym kosmosu Europa stała się rzetelnym partnerem na arenie światowej działalności kosmicznej. Programy eksploracji przestrzeni kosmicznej dostarczają nowych danych naukowych, stymulują rozwój innowacji i technologii, w dużym stopniu przyczyniają się do konkurencyjności europejskiego przemysłu kosmicznego oraz budzą pionierskiego ducha w młodzieży.

33. Nalega zatem na sprawne opracowanie takiej strategii i wdrożenie jej za pomocą odpowiednich środków. Należy przy tym podkreślić, że eksploracja przestrzeni kosmicznej jest globalnym i pokojowym wyzwaniem dla ludzkości oraz osadzić tę działalność w globalnym kontekście jako autonomiczny element europejskiej polityki kosmicznej.

34. Proponuje, by UE i ESA, z udziałem państw członkowskich i samorządów lokalnych i regionalnych, przyjęły wspólny plan – „mapę drogową” – dotyczący ogólnych kierunków przyszłych europejskich badań i eksploracji przestrzeni kosmicznej (np. Księżyca, Marsa).

35. Postrzega utrzymanie i finansowanie działalności Międzynarodowej Stacji Kosmicznej (MSK) do 2020 r. za stały element europejskiej strategii w zakresie przestrzeni kosmicznej. Jednym z priorytetów europejskiej strategii kosmicznej, oprócz systemów przygotowawczych, takich jak kliniki specjalistyczne, rakiety sondażowe, wieża swobodnego spadania i loty paraboliczne, powinno być wykorzystanie MSK do badań podstawowych i stosowanych (m.in. w dziedzinie nowych materiałów, biologii, medycyny).

36. Apeluje w tym celu o jasne sformułowanie roli UE w ustalaniu zapotrzebowania w zakresie takich badań, z uwzględnieniem działalności badawczej w państwach członkowskich, tak aby także władze lokalne i regionalne mogły określić swoje potrzeby, oczekiwania i opinie.

Dostęp do przestrzeni kosmicznej

37. Przypisuje duże znaczenie zapewnieniu niezależnego dostępu Europy do przestrzeni kosmicznej, gdyż nie tylko przyczynia się on do rozwoju znacznego potencjału handlowego Europy, lecz wręcz umożliwił ten rozwój.

38. W tym kontekście apeluje o zapewnienie długoterminowego finansowania europejskiego portu kosmicznego w Kourou oraz o włączenie do europejskiego programu w zakresie przestrzeni kosmicznej długoterminowej strategii dotyczącej systemu wynoszenia na orbitę („rodzina Ariane”).

III. KONKURENCYJNOŚĆ I STRATEGIA „EUROPA 2020”

39. Podziela pogląd, że europejskie inicjatywy na rzecz wspierania technologii kosmicznych mogą i powinny być

kluczowym elementem realizacji celów polityki UE w zakresie badań i innowacji. Program GMES oraz powstałe dzięki niemu produkty i usługi są przede wszystkim przydatne dla polityki ochrony środowiska i polityki bezpieczeństwa, oprócz tego jednak przyczyniają się znacząco do wzrostu, innowacyjności i konkurencyjności w Europie. Innowacje związane z technologiami kosmicznymi przynoszą korzyści także w innych dziedzinach, takich jak edukacja, kultura, komunikacja i energetyka. Technologie kosmiczne i ich zastosowania stały się częścią życia codziennego obywateli, a ich znaczenie wciąż rośnie.

40. Podkreśla zatem, że zrównoważony charakter europejskiej polityki kosmicznej jest ważnym elementem kompleksowej strategii „Europa 2020”, ponieważ wiąże się z nią najnowsze technologie, innowacyjne przedsiębiorstwa i miejsca pracy wymagające wysokich kwalifikacji. Szczególne znaczenie ma tu budowa podstawowej infrastruktury w regionach europejskich, gdyż jest ona źródłem trwałego wzrostu i zatrudnienia.

41. Popiera rozważania Komisji dotyczące opracowania polityki przemysłu kosmicznego pod kątem specyficznych potrzeb każdego sektora. Polityka ta powinna uwzględniać m.in. kwestie niezależności Europy, wspierania MŚP oraz koordynacji programów europejskich, krajowych i regionalnych.

Pobudzanie badań i innowacji

42. Przyjmuje z zadowoleniem fakt, że w propozycji dotyczącej wspólnych ram strategicznych finansowania badań i innowacji Komisja zaliczyła technologię kosmiczną do kluczowych technologii. Chodzi tu zwłaszcza o rozwijanie nowatorskich materiałów, nanotechnologię i automatyzację (roboty, inteligentne systemy), które mają istotne znaczenie dla utrzymania europejskiej konkurencyjności.

43. Oczekuje, że zostaną udostępnione skuteczne instrumenty finansowe wspierające m.in. wdrażanie innowacyjnych zastosowań i ich rozpowszechnianie na szczeblu regionalnym.

Telekomunikacja satelitarna

44. Uważa, że telekomunikacja satelitarna jest branżą kluczową dla europejskiego przemysłu kosmicznego.

45. Podkreśla znaczenie efektów gospodarczych, jakie przynosi telekomunikacja satelitarna, zwłaszcza dla regionów europejskich. Przyczynia się ona w sposób niezastąpiony do spójności terytorialnej, służąc dostępowi obywateli, urzędników i przedsiębiorstw do cyfrowego świata.

46. Dlatego oczekuje, że dalszy rozwój telekomunikacji satelitarnej będzie jednym z działań w ramach europejskiej polityki kosmicznej. Należy przy tym zadbać – obok zapewnienia dostępności odpowiedniego widma radiowego – o trwałe zagwarantowanie wspierania nowych, innowacyjnych usług komunikacyjnych, także w powiązaniu z Galileo i GMES, oraz o ewentualne wdrażanie nowych systemów (takich jak system automatycznej identyfikacji AIS do globalnego monitorowania ruchu statków).

IV. MIĘDZYNARODOWY WYMIAR POLITYKI KOSMICZNEJ UNII

47. Popiera stanowisko Komisji, zgodnie z którym współpraca międzynarodowa musi być istotnym i nieodzownym elementem polityki kosmicznej UE.

48. Komitet wychodzi z założenia, że europejski program kosmiczny umożliwi taką współpracę na zasadach partnerskich oraz zwiększa szanse europejskich produktów, systemów i usług w konkurencji światowej.

49. Popiera zamiar udostępnienia wiedzy fachowej oraz infrastruktury szczególnie w Afryce, tak by przyczynić się do poprawy warunków życia na tym kontynencie (np. w dziedzinie użytkowania gruntów, zasobów żywnościowych, gospodarki wodnej itp.).

V. DZIAŁANIE NA RZECZ ZARZĄDZANIA DOSTOSOWANEGO DO POTRZEB

50. Oczekuje, że skutkiem nadania UE w Traktacie z Lizbony nowych kompetencji w zakresie polityki kosmicznej będą także zmiany w zarządzaniu. Do zadań UE należy obecnie opracowanie z perspektywy strategicznej ogólnoeuropejskiej polityki w zakresie przestrzeni kosmicznej oraz działanie na rzecz ich szybkiego wdrożenia. Szczególne znaczenie ma przy tym zacieśnienie współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi.

51. Podkreśla, że dla pomyślnego wdrożenia polityki UE w zakresie przestrzeni kosmicznej decydujące znaczenie będzie miało wsparcie polityczne i ekonomiczne ze strony Unii, w ramach sprawiedliwych i efektywnych przepisów administracyjnych oraz skutecznej struktury decyzyjnej opartej na uznaniu kompetencji na wszystkich szczeblach.

52. Podkreśla znaczenie Europejskiej Agencji Kosmicznej ESA, a także krajowych agencji kosmicznych, które jak dotąd skutecznie zajmowały się wdrażaniem krajowych i europejskich strategii w zakresie przestrzeni kosmicznej oraz tworzyły regulacje umożliwiające rozwój silnego i konkurencyjnego przemysłu i badań naukowych. Wiedzę fachową i struktury ESA należy uwzględnić, odpowiednio do ich znaczenia, zwłaszcza przy określaniu w przyszłości zasad i przepisów dotyczących zarządzania.

53. Sugeruje, że w ramach przyszłego europejskiego zarządzania działalnością kosmiczną Unia mogłaby być odpowiedzialna za określanie europejskiej polityki kosmicznej i wizji strategicznych oraz koncepcji koniecznych środków. ESA można by powierzyć zadania „organu wykonawczego”, czyli ich wdrażanie na szczeblu europejskim.

54. Ponownie wskazuje z naciskiem na fakt, że władze lokalne i regionalne odgrywają kluczową rolę w opracowywaniu i realizowaniu europejskiej polityki kosmicznej oraz rozpowszechnianiu informacji o niej wśród opinii publicznej. Dlatego ważne jest, by uczestniczyły one w kształtowaniu przyszłej polityki UE w tym zakresie.

55. Apeluje w związku z tym, by umożliwić władzom lokalnym i regionalnym stosowny udział w mających powstać

strukturach zarządzania unijnymi programami w zakresie przestrzeni kosmicznej oraz przewidzieć obecność ich przedstawicieli w gremiach programowych – obok reprezentantów instytucji UE i państw członkowskich. Trzeba zadbać o to, by władze lokalne i regionalne były w stanie korzystać z rozwoju technologii kosmicznej, a jednocześnie do tego rozwoju się przyczyniać.

Finansowanie

56. Przypomina, że regiony, podejmując znaczne inwestycje, już przyczyniły się do rozwoju europejskiej kompetencji w zakresie działalności kosmicznej i będą to czynić także w przyszłości. Jednocześnie nieodzowne jest rzetelne finansowanie programów kosmicznych przez UE. Tylko tak można zapewnić, by działalność w tej dziedzinie objęła wszystkie kraje i była konkurencyjna.

57. Dostrzega zwłaszcza konieczność bardziej konkretnego, ukierunkowanego i zrównoważonego finansowania badań kosmicznych, co wiąże się z potrzebą skuteczniejszej koordynacji, tak aby zapewnić synergię między badaniami kosmicznymi i innymi innowacyjnymi kierunkami badań i rozwoju.

58. Jest zdania, że politykę UE w zakresie przestrzeni kosmicznej trzeba także skoordynować z innymi obszarami polityki (takimi jak badania, innowacje, spójność, współpraca regionalna) oraz instrumentami ich finansowania, aby ułatwić regionom udział w rozwoju i korzystanie z efektów.

59. Wzywa Komisję, by w związku ze średnioterminowym planowaniem finansowym od 2014 r. przedstawiła propozycję kompleksowego uwzględnienia wkładów UE, ESA i państw członkowskich (krajowe programy i inwestycje regionalne), tak aby osiągnąć możliwie wysoką synergię i uniknąć powielania działań.

VI. PODSUMOWANIE

60. Wzywa Komisję, by w możliwie najkrótszym terminie przedstawiła, na podstawie strategii UE w zakresie przestrzeni kosmicznej, obszerny projekt europejskiego programu kosmicznego, który uwzględni potencjalne korzyści z działalności kosmicznej, zarówno jeśli chodzi o zastosowania przeznaczone dla użytkowników, jak i o potencjał w dziedzinie badań i innowacji. Program ten, a szczególnie programy GMES i Galileo, powinien być w całości objęty średnioterminowym planowaniem finansowym od 2014 r.

61. Jeszcze raz z naciskiem podkreśla kluczową rolę władz lokalnych i regionalnych w opracowywaniu, wdrażaniu i stosowaniu technologii kosmicznych.

62. Z tego względu wzywa Komisję, by w celu opracowania strategii UE w zakresie przestrzeni kosmicznej i niezbędnego planu jej realizacji przeprowadziła w niedalekiej przyszłości konsultacje z udziałem zainteresowanych podmiotów instytucjonalnych oraz najważniejszych grup interesów. Zwraca uwagę, że władze lokalne i regionalne powinny być zaangażowane w opracowanie i wdrażanie strategii UE w zakresie przestrzeni kosmicznej, stosownie do ich znaczenia i kompetencji.

63. Jest zdania, że Komisja powinna wspierać władze lokalne i regionalne w rozpowszechnianiu informacji o rezultatach i możliwościach europejskich programów kosmicznych wśród obywateli, przedsiębiorstw i organów administracji w poszczególnych regionach.

Bruksela, 15 grudnia 2011 r.

Przewodnicząca
Komitetu Regionów
Mercedes BRESSO
